

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

10 MARS 1959.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 41 de la loi organique de l'enseignement primaire, relatif aux services admissibles pour le calcul du traitement des instituteurs.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La situation des instituteurs ayant accompli leur service militaire avant d'avoir pu être nommés définitivement ou d'avoir effectué un intérim de 25 jours n'a jamais été résolue. Il est temps de réparer cette injustice qui frappe principalement des victimes de la guerre.

La loi du 23 juillet 1953 a pris en considération, pour calculer la carrière des instituteurs, un certain nombre de services qui ne peuvent être comparés à des services patriotiques. Il est nécessaire de la compléter.

Pour souligner la nécessité de la présente proposition nous citerons deux exemples.

Un instituteur, né en 1919, porteur à l'âge normal de 19 ans du diplôme d'instituteur, faisait partie de la classe de milice de 1939. Mais, par suite de la tension internationale croissante, il a été appelé sous les drapeaux le 29 juillet 1938, soit 21 jours ouvrables après l'obtention de son diplôme. Il s'est trouvé dans l'impossibilité absolue d'accomplir les 25 jours de services scolaires prévus par l'article 31 B de la loi scolaire.

Devenu prisonnier dans les conditions les plus honorables le 26 mai 1940, il est rentré au foyer le 25 avril 1945 et est entré en fonctions dans l'enseignement communal dès le 7 mai 1945, c'est-à-dire sept ans après sa sortie de l'école.

Malgré sa longue présence dans un camp de captivité, l'absence d'un intérimat de 25 jours lui fait perdre chaque mois une majoration substantielle de son traitement.

Ce premier exemple illustre l'injustice dont sont victimes les instituteurs sortis en juillet 1938 et qui ont été happés par le service militaire avant d'avoir pu faire 25 jours d'intérim.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

10 MAART 1959.

WETSVOORSTEL

houdende wijziging van artikel 41 der wet tot regeling van het lager onderwijs, betreffende de diensten die in aanmerking komen voor de berekening van de wedde der onderwijzers.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De toestand van de onderwijzers die hun dienstplicht hebben vervuld vooraleer zij vast werden benoemd of een interim van 25 dagen hadden gedaan, werd nooit in het reine gebracht. Het is tijd dat deze onrechtvaardigheid waardoor vooral oorlogsslachtoffers worden getroffen, wordt hersteld.

Door de wet van 23 juli 1953 worden, met het oog op de vaststelling van de loopbaan der onderwijzers, een aantal diensten in aanmerking genomen, die niet kunnen worden vergeleken met aan het vaderland bewezen diensten. Het is nodig ze aan te vullen.

Om aan te tonen hoe noodzakelijk dit voorstel is halen wij twee voorbeelden aan.

Een onderwijzer, geboren in 1919, normaal op 19-jarige leeftijd in het bezit van de onderwijzersakte, behoorde tot de militieklasse 1939. Maar wegens de toenemende internationale spanning werd hij onder de wapens geroepen op 29 juli 1938, 21 werkdagen nadat hij zijn diploma behaalde. Het was hem volstrekt onmogelijk de 25 dagen schooldienst te verrichten, die bij artikel 31 B van de onderwijswet zijn voorgeschreven.

In zeer eervolle omstandigheden gevangen genomen op 26 mei 1940, is hij pas op 25 april 1945 teruggekeerd, en bij het gemeentelijk onderwijs in dienst getreden op 7 mei 1945, dus zeven jaar nadat hij de school had verlaten.

Niettegenstaande zijn lang verblijf in een krijgsgevangenenkamp verliest hij, wegens het ontbreken van een tijdelijke aanstelling van 25 dagen, elke maand een merkelijke verhoging van zijn wedde.

Uit dit eerste voorbeeld blijkt de onrechtvaardigheid waarvan de onderwijzers het slachtoffer zijn, die in juli 1938 hun studien hadden voltooid, en waarop het leger beslag heeft gelegd vooraleer zij een interim van 25 dagen hadden kunnen doen.

Comme second exemple nous citerons le cas d'un instituteur sorti de l'école normale en 1937. Il a l'occasion de faire en septembre 1937 un intérim comptant pour 23 jours. Le 31 juillet 1938, il est appelé à l'armée et refuse de se laisser exempter, alors qu'il en avait la possibilité.

Le 3 janvier 1939 il refuse un emploi rémunéré pour lequel il possède le n° 1 parce qu'il est au service de sa patrie.

Après un service de douze mois, en septembre 1939 il obtient une place d'instituteur.

Mais, mobilisé en novembre 1939, le 27 mai 1940 il est fait prisonnier au combat de Maldegem et envoyé dans un Oflag à Colditz. Pour des raisons tout aussi honorables, sa captivité sera brève.

En avril 1945 il est mobilisé de nouveau. Malgré ses brillants états militaires — il est capitaine-commandant de réserve, porteur de cinq distinctions honorifiques — il a perdu une année d'ancienneté parce qu'il n'a effectué que 21 jours d'intérim avant 1940.

Il ne demande qu'à être remis sur un pied d'égalité avec ses confrères qui n'ont pas fait leur service militaire.

Les arguments que nous pourrions développer n'auraient pas plus d'éloquence que ces faits.

L'instituteur termine normalement ses études à l'âge de 19 ans. Il lui est difficile d'obtenir un intérim de 25 jours ou une nomination avant d'entrer au service militaire. Il ne faut pas oublier que, de juillet (sortie de l'école normale) à septembre, les classes sont fermées.

D'autres part, les études normales étant strictement orientées vers la profession d'instituteur, le jeune homme qui a terminé ses études et est en possession de son diplôme ne vise qu'un but : enseigner le plus tôt possible.

Les instituteurs qui ont été incorporés immédiatement après leur sortie de l'école normale sont lésés par rapport à leurs collègues *appelés plus tardivement* et surtout par rapport à ceux qui sont, pour une raison quelconque, *dispensés du service militaire*.

La proposition de loi que nous avons l'honneur de déposer recueillera certainement une approbation unanime.

Als tweede geval, dit van een onderwijzer die in 1937 de normaalschool verliet. Hij krijgt in september 1937 de gelegenheid om een interim waar te nemen, dat telt voor 23 dagen. Op 31 juli 1938 wordt hij onder de wapens geroepen en weigert zich te laten vrijstellen, hoewel hij daartoe de mogelijkheid bezat.

Op 3 januari 1939 weigert hij een betrekking, waarvoor hij als eerste in aanmerking kwam, omdat hij onder de wapens is.

Na twaalf maanden dienst, bekomt hij in september 1939 een betrekking als onderwijzer.

In november 1939 wordt hij gemobiliseerd en op 27 mei 1940 wordt hij tijdens de gevechten te Maldegem gevangen genomen en naar een Oflag te Colditz gezonden. Om even eervolle redenen verblijft hij niet lang in gevangenschap.

In april 1945 wordt hij andermaal gemobiliseerd. Ondanks zijn schitterende militaire staat van dienst — hij is reserve kapitein-commandant, draagt vijf eretekens — heeft hij één jaar anciënniteit verloren omdat hij slechts 21 dagen tijdelijke dienst deed vóór 1940.

Hij wenst slechts op gelijke voet gesteld te worden met zijn collega's die geen militaire dienst gedaan hebben.

Deze feiten spreken duidelijker dan alle argumenten die we zouden kunnen aanhalen.

De studiën van een onderwijzer nemen normaal een einde op 19-jarige leeftijd. Het is moeilijk een tijdelijke betrekking voor 25 dagen of een benoeming te bekomen vóór de oproeping onder de wapens. Men vergete niet dat van juli (uitgangsexamen normaalschool) tot september de scholen gesloten zijn.

Daar het normaalonderwijs bijna uitsluitend gericht is op het onderwijzersberoep, heeft de jongeman die zijn studiën beëindigd en zijn akte behaald heeft slechts een doel : zo spoedig mogelijk onderwijzen.

De onderwijzers die bij het verlaten van de normaalschool dadelijk opgeroepen worden, zijn benadeeld in vergelijking met hun collega's die *later opgeroepen worden* en het meest in vergelijking met hen die om welke reden ook *van dienstplicht ontslagen zijn*.

Het wetsvoorstel dat we de eer hebben in te dienen zal ongetwijfeld eenparig goedgekeurd worden.

A. PARISIS.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Le texte de l'article 41 des lois sur l'enseignement primaire, coordonnées par l'arrêté royal du 20 août 1947, relatif aux services admissibles pour le calcul du traitement des instituteurs, est remplacé par le texte suivant :

« § 4. Est compté, dans la carrière de l'instituteur et est admissible en vue des augmentations périodiques de traitement à la condition que l'intéressé ait été préalablement en possession du diplôme requis pour l'exercice de ses fonctions, le temps passé, comme milicien, à l'armée, en temps de paix et en temps de guerre, ainsi que les périodes de rappel et de prestation effectuées comme officier de réserve. »

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 41 van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 20 augustus 1947, betreffende de diensten die in aanmerking komen voor de berekening van de wedde der onderwijzers, wordt vervangen door volgende tekst :

« § 4. Worden gerekend in de onderwijzersloopbaan en in aanmerking genomen met het oog op de periodieke weddeverhogingen, op voorwaarde dat de belanghebbende vóór af in het bezit was van de voor de uitoefening van zijn functie vereiste akte, de tijd als dienstplichtige doorgebracht in het leger, zowel in vreedstijd als in oorlogstijd, alsmede de perioden van de wederoproeping en de diensttermijnen gepresteerd als reserve-officier. »

A. PARISIS,
Ch. JANSSENS,
A. VANDEN BERGHE.